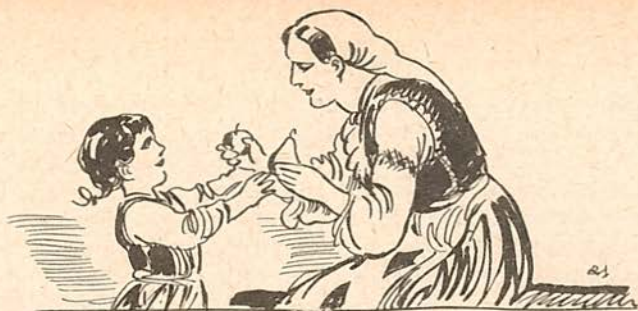

КОЛКО Е ДОБРИНКА МАЙКА МИ ИРИНКА

Ехъ, че ми сж драги
майка ми и татко,
че ми даватъ благо
черешово сладко!

Горе на тавана
майка ми потули
сладки и отбрани
ябълки и дюли.

Татко деветъ низа
гроздице наслага —
до Великдень близо
ще ядеме съ Блага.

Всѣкога добринка,
всѣкога засмѣна,
майка ми Иринка
съ плодове ме кани:

— Похапни си, Ружке
похапни си, пиле,
ябълчици, крушки,
за да имашъ сили.

Все така да рипкашъ,
все така да пѣешъ,
като мрѣна рибка
ти да пѣргавѣешъ!

Все така изъ двора —
китчица забола,
да растешъ нагоре —
тъничка топола!

Асенъ Босевъ

МАЛЪКЪ СЪЧКО СИ ОТИДЕ

Малъкъ Съчко се накичи
съ минзухаръ и съсъ кокиче,
кривна надъ ухо калпака
и засука си мустака.

Яхна свойто конче врано
и си тръгна къмъ Балкана.
Отъ небето Слънчо златни
съсъ усмивка го изпрати.

Баба Марта съ шалъ увита
го посрещна и запита:
— Съчко, Съчко, братецъ мили,
що направи съ твойтъ сили?

— Да ти кажа ли, сестрице,
радвахъ малкитѣ дечица
съ моя мекъ снѣгъ и съ шей-
нитѣ
покрай друми, край рѣкитѣ...

Топлихъ семенца по ниви
да сж бодри, да сж живи,
та напролѣтъ надъ земята
да си вдигнатъ стѣбълцата.

Горски Синчець